

PATVIRTINTA

Molėtų rajono savivaldybės administracijos
direktorius 2013m. gruodžio 20 d. įsakymu Nr.B6-1256

GYVŪNŲ LAIKYMO MOLĖTŲ RAJONO SAVIVALDYBĖS TERITORIJOS

GYVENAMOSIOSE VIETOVĖSE TAISYKLĖS

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Gyvūnų laikymo Molėtų rajono savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisyklės (toliau - taisyklės) nustato gyvūnų laikytojų pareigas, draudžiamus veiksmus, bendruosius ir specialiuosius reikalavimus gyvūnų laikymui ir priežiūrai, gyvūnų augintinių, bešeimininkių ir bėpriežiūrių gyvūnų laikymo ir priežiūros reikalavimus Molėtų rajono savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse ir yra privalomos visiems fiziniais ir juridiniams asmenims, laikantiems gyvūnus.

Šios taisyklės parengtos vadovaujantis Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymu, Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašu, patvirtintu Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. gegužės 2 d. įsakymu Nr. B1-336.

2. Taisyklės taikomos gyvūnų laikymui Molėtų rajono savivaldybės (toliau - savivaldybės) teritorijos gyvenamosiose vietovėse.

3. Mėgėjų sodų sklypuose, kurie yra sodininkų bendrijos teritorijoje, leidžiamų laikyti smulkių gyvūnų (triušių, nutrijų, šunų, paukščių, bičių ir kt.) rūšių sąrašas, jų laikymo tvarka ir sąlygos gali būti nustatomos sodininkų bendrijos vidaus tvarkos taisyklėse, kurių nuostatos neturi prieštarauti Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013m. gegužės 2d. įsakymu Nr. B1-336 patvirtintoms Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašo ir taisyklių nuostatomis.

4. Taisyklėse vartojamos sąvokos:

Bitynas – vieta lauke, kur laikomi aviliai su bičių šeimomis.

Gyvenamoji vietovė – urbanizuota vietovė, turinti nustatytas ribas.

Gyvūnų laikymo vieta – pastatas (pastatai) arba tuo atveju, kai gyvūnai laikomi lauke, bet kuri vieta, kur gyvūnai yra laikomi, auginami ir prižiūrimi.

Gyvūnų vedžiojimo aikštelė – teritorija, skirta ar pritaikyta gyvūnams vedžioti, arba aikštelė su įrenginiais arba be jų gyvūnams vedžioti.

Renginys su gyvūnais – paroda, sporto varžybos, rungtynės, mugė, aukcionas, cirko vaidinimas ar programa, konkursas, filmas, laida, reklama ar kitas viešas renginys, kuriame naudojamas vienas ar daugiau gyvūnų.

Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos teritorinė valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba – Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos teritorinis padalinys.

Žemės valda – nuosavybės teise valdomas žemės sklypas ar bendra ūkine veikla susiję keli žemės sklypai.

Uždara žemės valda – žemės valda, kurios teritorija yra aptverta tvora su vartais.

5. Kitos taisyklėse vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme ir kituose teisės aktuose.

II. GYVŪNŲ LAIKYTOJO PAREIGOS

6. Gyvūnų laikytojas, be Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme nurodytų pareigų, turi:

6.1. užtikrinti, kad šunys, katės, šešakai ir kiti pasiutligei imlūs gyvūnai būtų vakcinuojami nuo pasiutligės, kaip numatyta Pasiutligės kontrolės reikalavimuose, patirtintuose Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2007m. gegužės 11d. įsakymu Nr.B1-463 (Žin., 2007, Nr.[55-2165](#)), ir turėti dokumentą, kuriuo patvirtinamas gyvūno vakcinavimas nuo pasiutligės;

6.2. Gyvūnų laikytojai turi siekti, kad jų laikomi gyvūnai būtų sveiki. Ligotų gyvūnų laikytojai privalo apriboti šių gyvūnų kontaktą su sveikais gyvūnais;

6.3. nedelsiant pranešti apie, jo nuomone, užkrėstą, užsikrėtusį ar sergantį pasiutlige ar kita užkrečiamąja liga gyvūną Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos Molėtų valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai (toliau – Molėtų valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba) arba privačiam veterinarijos gydytojui;

6.4. užtikrinti, kad viešosiose vietose, dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose, pvz.: atviruose balkonuose, rūsiuose, koridoriuose, laiptinėse ir kt., gyvūnai nebūtų paliekami be priežiūros ir (ar) laikomi. Gyvūnui priteršus viešojoje vietoje, dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose ar kito asmens žemės valdoje, gyvūno laikytojas nedelsdamas turi surinkti gyvūnų ekskrementus ar kitus gyvūno paliktus teršalus;

6.5. užtikrinti, kad iš nuolatinės gyvūnų laikymo vietos vežamus ar kitu būdu perkeliamus gyvūnus lydėtų Lietuvos Respublikoje vežamų gyvūnų važtaraštis, kurio forma patvirtinta Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2006m. kovo 16d. įsakymu Nr.B1-207 „Dėl Lietuvos Respublikoje vežamų gyvūnų važtaraščio ir Leidimo paskersti gyvūną skerdykloje formų patvirtinimo“ (Žin., 2006, Nr.[31-1102](#); 2009, Nr.[13-527](#)), išskyrus atvejus, kai gyvūnai pervežami ar kitu būdu perkeliama į kitą to paties gyvūno laikytojo gyvūnų laikymo vietą Lietuvos Respublikoje ar gyvūno laikytojas nekomerciniais tikslais vežasi gyvūnus augintinius;

6.6. užtikrinti, kad šalutiniai gyvūniniai produktai būtų tvarkomi pagal 2009m. spalio 21d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr.1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas reglamentas (EB) Nr.1774/2002 (OL 2009L 300, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2010m. rugsėjo 22d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/63/ES (OL 2010L 276, p. 33). Gyvūnų augintinių gaišenos gali būti tvarkomos vadovaujantis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005m. rugpjūčio 11d. įsakymu Nr.B1-459patvirtintais Gyvūnų augintinių gaišenu tvarkymo veterinarijos reikalavimais (Žin., 2005, Nr.[101-3784](#));

6.7. Gyvūnų laikytojai privalo užtikrinti, kad jų laikomi gyvūnai nekeltų grėsmės žmonių sveikatai, gyvybei ir turtui, kitų gyvūnų gyvybei ir sveikatai, nepatektų į kitų asmenų privačias valdas, be priežiūros – į viešąsias vietas ar bendrojo naudojimo patalpas;

6.8. Vedant ar vadeliojant ūkinius gyvūnus (arklius, karves ir kt.) viešojoje vietoje ir jiems priteršus, asmenys, vedantys ar vadeliojantys ūkinius gyvūnus, privalo nedelsdami surinkti ekskrementus ir kitus teršalus.

III. DRAUDŽIAMAI VEIKSMAI

7. Asmenims, be Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme nurodytų draudžiamų veiksmų, draudžiama:

7.1. vesti, neštis, eiti su gyvūnais ar juos su savimi turėti teritorijose, patalpose ir kitose vietose, pažymėtose draudžiamuoju ženklų, išskyrus gyvūnus, kuriuos naudoja pareigūnai, atlikdami jų kompetencijai priskirtas funkcijas, ir šunis vedlius. Draudžiamasis ženklas turi būti ne mažesnio kaip 8cm pločio ar skersmens ir pakabintas matomoje vietoje prie įėjimo į tokias teritorijas, patalpas ar vietas;

7.2. vedžioti gyvūnus kapinėse, mokyklų, sveikatos priežiūros įstaigų, vaikų lopšelių – darželių teritorijose, vaikų žaidimų aikštelėse, sporto aikštynuose, stadionuose (išskyrus, specializuotų gyvūnų parodų metu), paplūdimiuose;

7.3. gyvūnams pasiekiamose vietose sąmoningai padėti ar kitaip pateikti nuodų arba jais apdoroto maisto, pašaro ar lesalo.

7.4. lesinti laukinius balandžius ir šerti beglobius gyvūnus mažesniu nei 50 metrų atstumu nuo daugiabučių gyvenamųjų namų ir vaikų žaidimų aikštelių;

7.5. palikti gyvūnus be priežiūros viešose vietose, dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose;

7.6. gyvūnus laikyti ir veisti parduotuvėse, mėsos, kulinarijos cechuose, skerdyklose, viešojo maitinimo ir gydymo įstaigose, dviejų butų ir daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose;

7.7. gyvūnų priežiūrai semti smėlį iš vaikams žaisti skirtų smėlio dėžių, vaikų žaidimo aikštelių, į jas pilti smėlį, užterštą gyvūnų ekskrementais ar kitais gyvūnų paliktais teršalais;

7.8. vedžioti (vesti) gyvūnus su jiems nepritaikytais antsnukiais, antkakliais ar pavadėliais;

7.9. gyvūną sąmoningai padaryti bešeimininkiu ar beprižiūriu;

7.10. naikinti bešeimininkius ir beprižiūrius gyvūnus, išskyrus, įstatymuose numatytus atvejus.

IV. BENDRIEJI REIKALAVIMAI GYVŪNŲ LAIKYMOUI IR PRIEŽIŪRAI

8. Visiems gyvūnams laikyti turi būti suteikiamos jų sveikatos ir gerovės reikalavimus atitinkančios laikymo patalpos, aplinka, priežiūra, pašaras (lesalas) ir vanduo.

9. Gyvūnai turi būti reguliariai apžiūrimi, o prireikus jiems nedelsiant turi būti suteikiama veterinarinė pagalba.

10. Tuo atveju, kai gyvūnai laikomi lauke, jie turi būti apsaugomi nuo nepalankių oro sąlygų.

11. Laikant gyvūnus pastatuose, juose turi būti tinkamai įrengtos grindys, atitinkančios laikomų gyvūnų fiziologinius poreikius ir nekeliančios pavojaus gyvūnų sveikatai ir gerovei, konstrukcijos gyvūnams miegoti ar pakreikta tinkamų pakratų.

12. Gyvūnams naudojami pakratai turi būti sausi, sugeriantys drėgmę, netoksiški ir be užkrečiamųjų ligų sukėlėjų, kenkėjų ar kito užkrato.

13. Gyvūnai turi būti šeriami jų poreikius atitinkančiais pašarais (lesalais). Pašaro (lesalo) kiekis, sudėtis, forma ir jo pateikimas turi atitikti gyvūnų mitybos ir elgesio poreikius. Visi gyvūnai turi gauti pašaro (lesalo) jų fiziologines reikmes atitinkančiais laiko tarpais.

14. Gyvūnams prieinamoje vietoje nuolat turi būti tinkamo vandens arba jie, atsižvelgiant į jų fiziologinius poreikius, turi būti reguliariai girdomi.

15. Gyvūnų laikymo vietoje turi būti pakankamas kiekis gyvūnams šerti ir girdyti naudojamų indų arba pakankamas plotas, kad vienu metu be konkurencijos galėtų maitintis visi gyvūnai.

16. Gyvūnų laikymo vietoje gyvūnai neturi būti laikomi nuolatinėje tamsoje arba vien dirbtinėje šviesoje be atitinkamos poilsio pertraukos. Jei gyvūnų laikymo vietoje gyvūnų fiziologinėms ir etologinėms reikmėms tenkinti nepakanka esamos natūralios šviesos, turi būti įrengiamas dirbtinis apšvietimas.

17. Parenkant gyvūnus laikyti grupėmis, turi būti atsižvelgiama į jų tarpusavio konkurencijos galimybę. Gyvūnai, kuriems reikia skirtingų aplinkos sąlygų, neturi būti laikomi kartu.

18. Gyvūnus, kurie negali būti laikomi kartu (pvz., paukščiai ir katės), rekomenduojama laikyti taip, kad jie neturėtų sąlyčio, išskyrus atvejus, kai gyvūnai yra pripratinti būti kartu.

19. Gyvūnų laikymo vietos, ypač aptvarų, voljerų, įrengimui naudojamos medžiagos, laikymui ir priežiūrai naudojama įranga, prie kurių gyvūnai gali prisiliesti, neturi būti kenksmingos gyvūnams ir turi būti pritaikytos taip, kad jas būtų galima valyti ir dezinfekuoti. Gyvūnų laikymo vietos turi būti reguliariai valomos, plaunamos ir prireikus dezinfekuojamos.

20. Nugaišinti gyvūnus gali tik veterinarijos gydytojas, turintis veterinarijos praktikos licenciją, ar jo pavedimu veterinarijos felčeris. Kai būtina nutraukti sunkiai sužeisto gyvūno kančias ar kai gresia realus pavojus žmogui ar kitam gyvūnui ir veterinarijos gydytojo pagalba nėra galima arba kitais įstatymuose numatytais ypatingais atvejais, gyvūnus gali nužudyti kitas asmuo.

21. Gyvūno savininkas, nebegalintis daugiau suteikti gyvūnui reikiamos priežiūros, privalo perduoti gyvūną naujam savininkui (įskaitant gyvūno augintinio perdavimą gyvūnų globėjui ir ūkinio gyvūno perdavimą galinčiam laikinai globoti ūkinį gyvūną ūkinių gyvūnų laikytojui). Gyvūno savininkas, nebegalintis suteikti gyvūnui reikiamos priežiūros ir išnaudojęs visas galimybes perduoti gyvūną kitam savininkui ir išsaugoti jo gyvybę, gali kreiptis į veterinarijos gydytoją dėl nugaištinimo.

22. Voljerai ar kiti gyvūnams laikyti skirti nesudėtingi statiniai statomi vadovaujantis Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2010m. rugsėjo 27d. įsakymu Nr.D1-812 „Dėl statybos techninio reglamento STR 1.01.07:2010 „Nesudėtingi statiniai“ patvirtinimo“ (Žin., 2010, Nr.[115-5903](#)).

V. SPECIALIEJI REIKALAVIMAI ŪKINIŲ GYVŪNŲ LAIKYMIUI

23. Ūkiniai gyvūnai turi būti laikomi nepažeidžiant Ūkinės paskirties gyvūnų gerovės reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2002m. gegužės 16d. įsakymu Nr.223 (Žin., 2002, Nr.[51-1974](#)).

24. Ūkinių gyvūnų, išskyrus bičių, laikytojai turi užtikrinti, kad jų laikomi ūkiniai gyvūnai neišeitų už žemės valdos, kurioje jie yra laikomi, ribų.

25. Ūkinių gyvūnų laikytojai turi laikytis specialiųjų, tam tikroms ūkinių gyvūnų rūšims laikyti taikomų reikalavimų.

26. Ūkinių gyvūnų laikytojas, vykdydamas gyvūnų užkrečiamųjų ligų prevenciją, turi užtikrinti, kad:

26.1. į ūkinių gyvūnų laikymo patalpą nepatektų pašaliniai asmenys, laukiniai, bešeimininkiai ir (ar) beprižiūriai gyvūnai, graužikai ir kiti kenkėjai, priemonės ar įranga, kuri gali pernešti gyvūnų užkrečiamųjų ligų sukėlėjus;

26.2. ūkinių gyvūnų laikymo vietoje reguliariai būtų atliekamas graužikų ir kitų kenkėjų naikinimas, naudojant tam skirtus metodus ir priemones;

26.3. ūkinių gyvūnų laikymo vieta, gardai, loviai, ėdžios ir kita laikymui ir priežiūrai naudojama įranga būtų reguliariai valoma ir prireikus, dezinfekuojama. Mėšlas, srutos ir nesuėsti ar išbarstyti pašarai būtų reguliariai šalinami;

26.4. ūkinių gyvūnų laikymo vietoje pagal poreikį būtų atliekama deratizacija, dezinfekcija, dezinfekcija;

26.5. ūkiniai gyvūnai būtų šeriami ar lesinami tik saugiais pašarais ar lesalais ir girdomi tinkamu vandeniu;

26.6. ūkiniams gyvūnams susirgus ar įtarus ūkinius gyvūnus sergant, būtų sudaromos sąlygos veterinarijos gydytojui juos tinkamai apžiūrėti, diagnozuoti jiems ligas ir juos gydyti;

26.7. įtarus, kad laikomi gyvūnai serga užkrečiamąja liga, būtų nedelsiant pranešama Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai ar privačiam veterinarijos gydytojui ir būtų imamasi būtiniausių priemonių, kad liga neplistų.

27. Ūkinių gyvūnų laikytojas turi užtikrinti, kad mėšlas ir srutos būtų tvarkomos vadovaujantis Aplinkosaugos reikalavimais mėšlui tvarkyti, patvirtintais Lietuvos Respublikos aplinkos ministro ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2005m. liepos 14d. įsakymu Nr.D1-367/3D-342 (Žin., 2005, Nr.[92-3434](#)).

28. Kiekvienas galvijų, kiaulių, avių, ožkų ar arklių laikytojas Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka pildo laikomų ūkinių gyvūnų apskaitos žurnalą arba daro įrašus kompiuterinėje laikmenoje, atsako už turimų ūkinių gyvūnų ženklimą, informacijos apie ūkinių gyvūnų skaičiaus pokytį pateikimą.

29. Ūkiniai gyvūnai gali būti ganomi tik šių gyvūnų laikytojui nuosavybės teise priklausančiame ar kitais teisėtais pagrindais valdomame žemės ūkio paskirties žemės sklype.

30. Draudžiama ūkinius gyvūnus laikyti skveruose, parkuose, pakelėse ir kitose viešosiose vietose, dviejų butų ir daugiabučių namų butuose bei bendrojo naudojimo patalpose.

31. Bitynuose turi būti laikomos ir (ar) veisiamos sveikos bitės.

32. Bičių laikytojas turi laikytis Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005m. kovo 18d. įsakymu Nr.B1-180 (Žin., 2005, Nr.[38-1266](#); 2011, Nr.[13-593](#)).

33. Kiekvienas bitynas turi turėti bityno pasą, kurio forma nurodyta Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 1priede. Ne vėliau

kaip per 30dienų nuo bityno paso išdavimo bičių laikytojas turi suženklinti ir sunumeruoti visus bityno avilius, kurie bus laikomi savivaldybės gyvenamojoje teritorijoje.

34. Prie įėjimo į žemės valdos teritoriją, kurioje laikomi aviliai su bičių šeimomis, matomoje vietoje turi būti ne mažesnis kaip 8cm pločio ar skersmens įspėjamasis ženklas su užrašu, pvz., „Atsargiai, bitės!“ Ant ar prie įspėjamojo ženklo turi būti nurodytas bityno paso numeris ir kontaktinis telefono numeris.

35. Bitynai turi būti įrengiami, kaip numatyta Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 7punkte. Veisliniai bitynai, be Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 7punkto reikalavimų, turi atitikti ir 8punkto reikalavimus.

36. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, medingųjų augalų žydėjimo metu bičių laikytojui leidžiama atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis ne arčiau kaip:

36.1. 2,5km atstumu nuo kito bičių laikytojo žemės valdos, kurioje šis bičių ganyklų pagerinimui pasėjo ne mažiau kaip 1ha medingųjų augalų ar pasodino ne mažiau kaip 0,5ha medingųjų medžių ar krūmų;

36.2. 1km atstumu nuo kito bičių laikytojo žemės valdos, kurioje natūraliai auga medingieji augalai.

37. Atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis arčiau pasėtų medingųjų augalų ar pasodintų medingųjų krūmų ar medžių, nei nurodyta 36.1ir 36.2punktuose galima tik tuo atveju, jei bičių laikytojas turi sklypo savininko raštišką sutikimą.

38. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, asmenys, apdorojantys žemės sklypus augalų apsaugos priemonėmis, turi laikytis Augalų apsaugos produktų įvežimo, vežimo, saugojimo, naudojimo, tiekimo rinkai taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2003m. gruodžio 30d. įsakymu Nr.3D-564 (Žin., 2004, Nr.[15-481](#); 2012, Nr.[100-5108](#)).

39. Prieš atliekant avilių apžiūrą, medkopį ar kitus bityno priežiūros darbus medunešio laikotarpiu, turi būti žodžiu įspėjami asmenys, esantys žemės valdoje, kurioje laikomi aviliai su bitėmis, ir už jos ribų, kurie tikėtina, kad gali nukentėti nuo bičių.

40. Bičių laikytojas, turintis bityną savivaldybės gyvenamojoje vietovėje, aktyvios bičių veiklos metu turi užtikrinti, kad:

40.1. nuo jo įrengtų avilių, esančių bityne, būtų ne mažesnis kaip 100m atstumas iki rekreacinių teritorijų, ne mažesnis kaip 10m atstumas iki kelio, pėsčiųjų ar dviračių tako, ne mažesnis kaip 5m atstumas iki besiribojančios žemės valdos, kurioje yra gyvenamieji namai, ne mažesnis kaip 50m atstumas iki statinių, kuriuose laikomi ūkiniai gyvūnai, arba žemės valdų, kuriose ganomi ūkiniai gyvūnai. Minimalių atstumų reikalavimas aviliams netaikomas, kai

teritorija, kurioje jie įrengti, yra aptverta tvora arba apšodinta gyvatvore, ne žemesne kaip 2m aukščio;

40.2. avilių lakos būtų atgręžtos į bičių laikytojo žemės valdos vidurį, išskyrus atvejus, kai avilių lakos yra ne žemiau kaip 2m aukštyje virš žemės;

40.3. būtų laikoma ne daugiau kaip 1bičių šeima 1are žemės valdos, išskyrus atvejus, kai bičių laikytojas turi visų besiribojančių žemės valdų savininkų ar naudotojų rašytinius sutikimus, kuriais patvirtinama, kad žemės valdos savininkai ar naudotojai leidžia bičių laikytojui laikyti daugiau kaip 1bičių šeimą 1are žemės valdos.

VI. GYVŪNŲ AUGINTINIŲ LAIKYMAS

41. Dviejų butų namo bute, daugiabučio namo bute ar individualiame gyvenamajame name leidžiama laikyti šunis, kates ir kitus ne ūkinius gyvūnus, išskyrus roplius ir kitus gyvūnus, kurie dėl biologinių savybių gali kelti pavojų žmonių ar kitų gyvūnų gyvybei ir sveikatai.

42. Dviejų butų namo bute, daugiabučio namo bute ar individualiame gyvenamajame name leidžiamų laikyti šunų ar kačių skaičius nustatomas atsižvelgiant į vienam šuniui ar katei reikalingą minimalią ploto normą, nurodytą šių taisyklių priede, ir šių gyvūnų vados dydį.

43. Pavojingi ir koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai laikomi vadovaujantis Pavojingų šunų įvežimo, įsigijimo, veisimo, dresavimo, prekybos, laikymo ir kovinių šunų bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnų laikymo tvarkos apraše, patvirtintame Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013m. balandžio 15d. įsakymu Nr.B1-290 (Žin., 2013, Nr.[41-2032](#)), nustatyta tvarka.

44. Voljeras, narvas ar kita laikymo įranga, kuriuose laikomi šunys, turi būti įrengti taip, kad juose laikomi šunys, priklausomai nuo jų dydžio, negalėtų iš jų iššokti ar kitu būdu pabėgti.

45. Patalpos, voljero, narvo ar kitos laikymo įrangos, kuriuose laikomi šunys ar katės, plotas turi atitikti šių Taisyklių priede nustatytas normas.

46. Kai šuo laikomas pririštas, jis turi būti rišamas taip, kad neišeitų už žemės valdos, kurioje laikomas, ribos.

47. Šuniui prieinamoje vietoje turi būti įrengta būda ar kita vieta (slėptuvė), kurioje šuo galėtų pasislėpti nuo nepalankių oro sąlygų ir kurios dydis, priklausomai nuo šuns dydžio, būtų toks, kad šuo į ją galėtų lengvai įlįsti, joje apsisukti ir atsigulti. Šuns būda turi būti pakelta nuo žemės paviršiaus ar kito pagrindo ar kitu būdu užtikrinama šuns poilsio vietos apsauga nuo vandens. Rekomenduojama šuns būdos angą uždengti, kad į būdą nepatektų krituliai.

48. Uždaroje žemės valdoje šuo gali būti laikomas neprištas, jei užtikrinama, kad šuo iš jos neišbėgs. Tokiu atveju matomoje vietoje turi būti pakabintas ne mažesnis kaip 8cm pločio ar skersmens įspėjamasis ženklas su užrašu, pvz., „Atsargiai, šuo!“, o prie uždaros žemės valdos vartų rekomenduojama įrengti skambutį valdos savininkui pakviesti.

49. Katės bendrojo naudojimo patalpose, viešose vietose turi būti nešamos ant rankų arba specialiuose narveliuose, kuprinėse, jas galima vesti (vedžioti) laikant už pavadėlio.

50. Šunys bendrojo naudojimo patalpose, viešosiose vietose vedžiojami (vedami) laikant už pavadėlio ir su antsnukiu, išskyrus, šiose taisyklėse nustatytus atvejus.

51. Šunys, išskyrus, pavojingus ir kovinius šunis bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnus, bendrojo naudojimo patalpose, viešosiose vietose gali būti be antsnukio, esant bent vienai iš šių sąlygų:

51.1. asmuo turi Lietuvos kinologų draugijos ar kitos kompetentingos įstaigos ar organizacijos išduotą pažymėjimą, liudijantį apie išlaikytą šuns elgsenos testą. Pažymėjimas turi būti išduotas ne vėliau kaip prieš trejus metus;

51.2. šuo yra specialiam narvelyje, kuprinėje ar kitoje taroje;

51.3. šuo yra priskiriamas prie mažų šunų, sveriančių ne daugiau kaip 10 kg.

52. Šunį vedantis asmuo turi užtikrinti, kad šuo nekels grėsmės žmonėms ir kitiems gyvūnams. Jei šalia yra žmonių ar gyvūnų, pavadėlis turi būti sutrumpinamas tiek, kad šuo nekeltų grėsmės žmonėms ir kitiems gyvūnams.

53. Šunis rekomenduojama vedžioti savivaldybės administracijos įrengtose gyvūnų vedžiojimo aikštelėse, jei jos yra, kitais atvejais– laukymėse, parkų pakraščiuose, kitose rečiau žmonių lankomose vietose. Gyvūnų vedžiojimo aikštelės turi būti pažymėtos aiškiai matomais, ne mažesniais kaip 15cm pločio ar skersmens ženklais su užrašu, pvz., „Gyvūnų vedžiojimo aikštelė“. Jei šuns laikytojas, vedžiodamas savo augintinį uždaroje gyvūnų vedžiojimo aikštelėje, gali užtikrinti, kad jo šuo nekels grėsmės kitiems gyvūnams ir žmonėms bei nepabėgs iš aikštelės, šuo gali būti be pavadėlio ir (ar) antsnukio. Asmenys, gyvūnų vedžiojimo aikštelėse vedžiojantys šunis, turi surinkti jų šunų paliekamus ekskrementus ir kitus teršalus. Pavojingi ir koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai bendrojo naudojimo patalpose, viešose vietose vedžiojami (vedami) laikant už pavadėlio ir su antsnukiu. Kiti šunys bendrojo naudojimo patalpose, viešose vietose vedžiojami (vedami) laikant už pavadėlio ir su antsnukiu ar be jo. Šunį vedantis asmuo turi užtikrinti, kad šuo nekels grėsmės žmonėms ir kitiems gyvūnams. Jei šalia yra žmonių ar gyvūnų, pavadėlis turi būti sutrumpinamas tiek, kad šuo nekeltų grėsmės žmonėms ir kitiems gyvūnams.

54. Jei šuns laikytojas, vedžiodamas savo augintinį uždaroje gyvūnų vedžiojimo aikštelėje, gali užtikrinti, kad jo šuo nekels grėsmės kitiems gyvūnams ir žmonėms bei nepabėgs iš aikštelės,

šuo gali būti be pavadėlio ir (ar) antsnukio. Šuo turi būti su antsnukiu, jeigu gyvūnų vedžiojimo aikštelėje yra dar bent vienas šuo ir šio šuns laikytojas nesutinka, kad šuo būtų be antsnukio.

55. Neapšviestose vietose tamsiu paros metu šunį vedžijantis (vedantis) asmuo privalo būti su įjungtu žibintuvėliu.

56. Gyvūnų, nurodytų Konvencijos dėl nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos (OL 2004m. specialusis leidimas, 11 skyrius, 15 tomas, p. 48) I priedėlyje ir 1996m. gruodžio 9d. Tarybos reglamente (EB) Nr.338/97 dėl laukinės faunos rūšių apsaugos kontroliuojant jų prekybą (OL 2004m. specialusis leidimas, 15 skyrius, 3 tomas, p. 136) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2012m. vasario 6d. Komisijos reglamentu (ES) Nr.101/2012 (OL 2012L 39, p. 133), laikytojai turi turėti teisėtą jų įsigijimą patvirtinančius dokumentus.

VII. BEŠEIMININKIŲ IR BEPRIEŽIŪRIŲ GYVŪNŲ LAIKYMAS IR PRIEŽIŪRA

57. Gyvūnų globėjai turi laikytis Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 15 straipsnyje nurodytų ir kitų gyvūnų gerovės ir sveikatą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų.

58. Asmuo, radęs ir (ar) priglaudęs bepriėžiūrį gyvūną, privalo apie tai pranešti (žodžiu ar raštu) gyvūno savininkui ir grąžinti jam gyvūną. Jei asmeniui, radusiam ir (ar) priglaudusiam bešeimininkį ar bepriėžiūrį gyvūną augintinį, gyvūno savininkas ar jo gyvenamosios vietos adresas yra nežinomi, asmuo apie rastą ir (ar) priglaustą gyvūną per tris dienas turi pranešti policijai.

59. Asmuo, atsiimdamas surastą gyvūną, privalo pateikti galiojančius gyvūno registracijos dokumentus ar kitus įrodymus, kurie patvirtintų, kad asmuo yra gyvūno savininkas.

VIII. PRAMOGINIAMS IR KITIEMS RENGINIAMS NAUDOJAMŲ GYVŪNŲ LAIKYMAS IR PRIEŽIŪRA

60. Bendruosius reikalavimus renginių su gyvūnais organizavimui, sveikatos reikalavimus gyvūnams, naudojamiems renginiams su gyvūnais, reikalavimus gyvūnų laikymui ir priežiūrai, prašymų išduoti leidimą organizuoti renginį su gyvūnais nagrinėjimo ir leidimų organizuoti renginį su gyvūnais išdavimo tvarką nustato Veterinarijos reikalavimai pramoginiams ir kitiems renginiams naudojamiems gyvūnams, patvirtinti Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013m. sausio 2d. įsakymu Nr.B1-2 (Žin., 2013, Nr.[9-414](#)).

61. Renginių su gyvūnais, numatomų rengti Molėtų rajono savivaldybės teritorijoje, organizatoriai privalo informuoti Molėtų rajono savivaldybės administraciją.

62. Informacijos apie renginius su gyvūnais keitimasis tarp Molėtų rajono savivaldybės administracijos ir Molėtų valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos vyksta šių įstaigų suderinta tvarka.

IX. ATSAKOMYBĖ

63. Gyvūnų padarytą žalą atlygina jų savininkas (laikytojas) įstatymų nustatyta tvarka.

64. Asmenys, pažeidę šias taisykles, atsako Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

X. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

65. Molėtų rajono savivaldybės administracija kontroliuoja, kaip yra įgyvendinamos šios Taisyklės. Molėtų rajono savivaldybės administracija, įgyvendindama gyvūnų gerovės ir apsaugos reikalavimus, bendradarbiauja su Molėtų valstybine maisto ir veterinarijos tarnyba ir policija.

66. Jei šuo, katė ar kitas pasiutligei imlus gyvūnas apkandžiojo, apdraskė ar kitaip sužeidė žmones ar gyvūnus, gyvūno savininkas, laikytojas ar nukentėjęs asmuo nedelsdamas turi pranešti Molėtų valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai ar sveikatos priežiūros įstaigai.

67. Asmenys turi pasirūpinti arba pranešti kompetentingoms institucijoms, gyvūnų globėjams apie sužeistus, sergančius, bešeimininkius ir be priežiūros gyvūnus ir apie jiems žinomus žiauraus elgesio su gyvūnais atvejus.

68. Taisyklės gali būti pildomos ir keičiamos Molėtų rajono savivaldybės administracijos direktoriaus įsakymu.

Gyvūnų laikymo Molėtų rajono savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisyklių priedas

MINIMALIOS GYVŪNAMS AUGINTINIAMS (ŠUNIMS, KATĖMS) SKIRIAMO PLOTO NORMOS

	Gyvūno augintinio rūšis ir svoris, kg	Gyvūnui augintiniui skiriamas minimalus plotas, m ²		
		bute / name*	patalpoje, laikymo įrangoje**	
			vienam	kiekvienam papildomam
Katės		10	4	2
Šunys:	iki10kg	10	4/8***	2/4***
	10–20kg	15	4/15***	2/7***
	20–40kg	20	6/25***	2/12***
	per40kg	30	6/30***	3/15***

*– dviejų butų namo bute, daugiabučio namo bute ar individualiame gyvenamajame name;

**– gyvūnų augintinių laikymui skirtoje patalpoje, išskyrus dviejų butų namo butą, daugiabučio namo butą ar individualų gyvenamąjį namą, voljere, narve ir kitoje įrangoje;

***– pirma ploto norma taikoma šunims, kurie yra laikomi gyvūnų augintinių laikymui skirtoje patalpoje, išskyrus dviejų butų namo butą, daugiabučio namo butą ar individualų gyvenamąjį namą,

voljere, narve ir kitoje įrangoje ir išvedami pasivaikščioti ne rečiau kaip 1kartą per dieną ne trumpesiam kaip 1valandos laikotarpiui arba ne rečiau kaip 2kartus per dieną ne trumpesniems kaip 30minučių laikotarpiams. Antra ploto norma taikoma šunims, kurie yra laikomi gyvūnų augintinių laikymui skirtoje patalpoje, išskyrus dviejų butų namo butą, daugiabučio namo butą ar individualų gyvenamąjį namą, voljere, narve ir kitoje įrangoje, tačiau nė karto per dieną neišvedami pasivaikščioti.